

Det kan således eksempelvis nævnes, at de private tilskud til de kulturhistoriske museer i 1974-75 udgjorde mindre end 3 pct. af disse museers samlede driftsudgifter.

Også efter nyordningen, hvorefter som nævnt også de private tilskud, der ikke har karakter af faste tilskud, kan indgå i beregningen af tilskudsgrundlaget, vil det være de kommunale tilskud, der vil være helt afgørende for udløsningen af de statslige tilskud.

Yderligere er det af ministeren understreget, at uønskede spring i statstilskuddene på grund af uforudselige tilskud fra anden side ikke vil kunne forekomme allerede som følge af, at statstilskuddet ikke vil kunne stige mere end 15 pct. i forhold til det foregående års statstilskud, jfr. § 1, stk. 1. Det bemærkes i øvrigt i denne forbindelse, at de 115 pct. i § 1, stk. 1, 2. pkt., beregnes på basis af regnskabsstallene for det sidste regnskabsår.

Hertil kommer, at statstilskuddet kun kan udbetales på grundlag af et af statens museumsnavn godkendt budget, og en forudsætning for, at museumsnavnet kan godkende budgettet, vil bl. a. være, at tilskuddene anvendes til museets drift og museums-tekniske installationer, jfr. § 1, stk. 3. Også heri ligger en betydelig begrænsning, idet et museum ikke for et enkelt år vil kunne forøge driften væsentligt ud over det normale niveau.

Udvalget har anmodet ministeren om at overveje mulighederne for en beskyttelse af museumsnavnet. Museumsbetegnelsen skulle forbeholdes godkendte museer, hvorved man muligt bl. a. ville kunne modvirke, at der skænkes museumsgenstande til institutioner under urigtige forudsætninger, nemlig i den tro at der er tale om et museum, dvs. en ikke-kommerciel institution, der har til formål at indsamle, bevare og formidle museumsgenstande eller kunstværker, og som ikke sælger genstandene, ej heller ved institutionens ophør.

Ministeren har herom bl. a. udtalt, at han finder det tvivlsomt, om man ved en sådan beskyttelse af museumsnavnet ville opnå det tilsigtede resultat. Et enkelt problem i denne sammenhæng er eksempelvis, at det formentlig ville være mindre rimeligt at forlange, at museumsbetegnelsen udgår af navnet på visse ikke-godkendte institutioner, samtidig med at der findes godkendte

statsstøttede museer, der ikke betegner sig som sådanne (Den Hirschsprungske Samling, Ny Carlsberg Glyptotek, Den gamle By i Aarhus, Den fynske Landsby, Tersløsegård, Liselund gl. Slot og mange andre).

Spørgsmålet fortjener dog efter ministerens opfattelse en nærmere undersøgelse i en arbejdsgruppe, som ministeren over for udvalget har erklæret sig villig til at nedsætte.

Udvalget har over for ministeren rejst spørgsmålet om en ændring af lovforslagets § 4, stk. 1, nr. 8, således at også studerende og andre deltagere i offentligt støttet undervisning, der besøger museet som led i undervisningen, skulle have gratis adgang.

Ministeren har i denne forbindelse oplyst, at foretagne undersøgelser har vist, at en meget betydelig del af museerne allerede rent faktisk giver gratis adgang eller i hvert fald en betydelig rabat til de persongrupper, der er omfattet af den foreslåede udvidelse.

For enkelte meget besøgte museer, hvis driftsøkonomi i særlig høj grad er baseret på entreindtægterne, må den foreslåede udvidelse af bestemmelsen om vederlagsfri adgang imidlertid antages at ville medføre et betydeligt provenutab og dermed et øget tilskudsbehov.

Allerede bestemmelsen om, at skoleelever har gratis adgang, volder særlige problemer for nogle af disse museer, der har et meget stort antal besøgende blandt skoleelever bl. a. i forbindelse med skoleudflugter og lejrskoler, f. eks. Teknisk Museum.

Den foreslåede udvidelse af lovbestemmelsen vil efter ministerens opfattelse således nok være mindre hensigtsmæssig.

Ministeren peger på, at det tilsigtede resultat formentlig i ret vid udstrækning vil kunne nås ved en skrivelse fra ministeriet til samtlige museer om, at studerende og andre deltagere i offentligt støttet undervisning, der besøger museet som led i denne undervisning, så vidt muligt bør have gratis adgang eller i hvert fald have en betydelig rabat.

Ifølge lovforslagets § 4, stk. 1, nr. 9, kan statens museumsnavn kræve, at der til kunstmuseer uden kunstkyndigt personale knyttes en af navnet godkendt kunstkyndig person.

Ministeren har i en besvarelse til udvalget bl. a. udtalt, at bestemmelsen alene er